

Wat is Propolis?

Propolis wordt vervaardigd door honingbijen, de *Apis mellifera*, uit het sap dat aanwezig is op (naaldbladvige) bomen of groenblijvende planten. Wanneer bijen het sap mengen met hun eigen speekselafgifte en bijenwas, wordt Propolis gevormd als een plakkerige, donker (soms groene) substantie die door bijen wordt gebruikt om o.a. hun bijenkasten van binnen dicht te kitten. Propolis is in verschillende oude geschriften geportretteerd als een letselherstmiddel in pure vorm of gemengd met andere stoffen. Het is een complexe harsachtige substantie die is samengesteld uit gom en amberhars (50% tot 70%), olie en bijenwas (30% tot 50%), pollen (5% tot 10%), vit. B, C en E, mineralen, suikers, flavonoïden, polyfenol, polysacchariden, aminozuren, evenals aromatische verbindingen en secundair metabolieten die verantwoordelijk zijn voor verschillende bioactiviteit, zoals anti-oxiderende antibacteriële, antivirale, antiangiogene, maagzweer- en ontstekingsremmende, verdovend en pijnstillend, antitumoraal, antischimmel, antiprotozoaal (eencellige organismen), anti-hepatotoxisch (tegen leverbeschadiging), anti-mutageen (niet muterend), antiseptisch, naast dat het wordt gebruikt voor zijn cytotoxische activiteit.

Egyptenaren erkenden de anti-verrottingseigenschappen van Propolis en het werd gebruikt om overleden mensen te balsemen. De Romeinen en Griekse dokters waren de eerste die de geneeskrachtige eigenschappen van Propolis erkenden. Propolis werd toegepast als antisepticum voor wondbehandeling, genezing en als mondwater. Het gebruik ervan werd vooral in de middeleeuwen voortgezet onder Arabische dokters. Het werd op het slagveld gebruikt als zalf of crème voor de behandeling van wonden van soldaten. Alcoholische en hydroalcoholische extracten van Propolis zijn geïmpregneerd in zalven die boter bevatten, vaseline, olijfolie of lanoline. De concentratie van Propolis varieert afhankelijk van de toepassing en zou voldoende moeten zijn om bacteriostatische of bacteriedodende effecten te bereiken. Een van de belangrijkste problemen in de tandheelkunde zijn bacteriële infecties die worden geassocieerd met tandcariës, zweren in de mond, gingivitis, parodontitis en zweren in de mond. Mondhygiëne is ook uitermate belangrijk om de tanden gezond te houden en de bijbehorende bacteriële infecties te verminderen die lokaal kunnen beginnen en later systemisch zullen zijn. Er zijn positieve gegevens gepubliceerd over het antiseptische en genezende vermogen van Propolis bij patiënten met infecties en ontstekingen in de mondholte. Propolis heeft dus veel belangstelling gekregen voor de behandeling van orale infecties. Het is vermeldenswaard dat het eerste gelicentieerde commerciële op Propolis gebaseerd product in 1965 in Roemenië werd geregistreerd. Internationaal zijn er meer dan 239 commerciële licenties gemeld.

Uit verschillend gepubliceerde wetenschappelijke onderzoeken is gebleken dat Propolis en zijn afgeleide producten veel natuurlijke antimicrobiële verbindingen bevatten met een breed spectrum tegen verschillende soorten bacteriën en dat het de werkzaamheid van conventionele antibiotica vergroot. Bovendien is de combinatie van Propolis met andere verbindingen zoals honing onderzocht, waarbij dergelijke combinaties een elkaar versterkend effect hebben. Als gevolg van zijn brede toepassingsgebied voor natuurlijke toepassingen, is Propolis onlangs algemeen gebruikt als supplement in dranken om de gezondheid van de mens te verbeteren en ziekten te voorkomen.

Propolis zorgt voor een antivirale werking, activering van het afweersysteem, stimuleert het immuunsysteem, remt bacteriegroei, is schimmelwerend, is ontstekingsremmend, bevordert weefsel- en celtgroei, verstevigt de bloedvaten, bevordert de opslag van glycosiden (energierijke stoffen in spieren, vooral de hartspier), verbetert de werking van de klieren, waaronder de alvelesklier (productie van insuline), ziekte verwekkers worden niet resistent voor Propolis hallo (dit is bij reguliere antibiotica vaak wel het geval).

Het kan o.a. toegepast worden bij afters, astma, darmklachten, galblaasaandoeningen en galstenen, gewrichtsproblemen, gordelroos, huidproblemen, virussen (zoals herpes), kaak- en mondontsteking, keelproblemen, luchtwegproblemen, ontstekingen in het algemeen, oorinfecties, bij pollenallergie (hooikoorts), prostaatklaften, psoriasis, voorhoofdsholteontsteking, ziekte van Parkinson en nog voor veel meer lichamelijke problemen.